

Beslutningsforslag nr. B 52

Folketinget 2012-13

Fremsat den 18. januar 2013 af Christian Juhl (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Stine Brix (EL), Per Clausen (EL), Lars Dohn (EL), Henning Hyllested (EL), Rosa Lund (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Pernille Skipper (EL), Finn Sørensen (EL), Nikolaj Villumsen (EL), Frank Aaen (EL) og Sara Olsvig (IA)

Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat

Folketinget pålægger regeringen at anerkende Palæstina som en uafhængig og selvstændig stat inden for grænserne fra før 1967 og i forlængelse heraf give staten Palæstina fulde diplomatiske rettigheder. Herudover opfordrer Folketinget is-

raelere og palæstinensere til at arbejde for fred og forsoning gennem fredsftaler baseret på international ret og FN-resolutioner, herunder den gensidige anerkendelse af staten Israel og staten Palæstina.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en revideret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 30 fra folketingsåret 2011-12.

Palæstina har siden 1988 haft observatørstatus i FN og fik den 29. november 2012 opgraderet sin status i FN til ikke-medlems observatørstat. Opgraderingen betyder, at palæstinenserne nu får mulighed for at tale i forsamlingen, men de vil fortsat ikke have stemmeret, og opgraderingen vil derfor reelt have begrænset betydning. FN-resolution 242 kræver israelsk tilbagetrækning fra palæstinensisk territorium til 1967-grænserne og understreger respekten for og anerkendelsen af suveræniteten, territorial integritet og politisk uafhængighed for alle stater (Sikkerhedsrådets resolution 242: »The Situation in the Middle East« af 22. november 1967).

Fredsforhandlingerne mellem Israel og Palæstina er gået meget langsomt, hvilket bl.a. skyldes styrkeforholdet mellem de to lande. Styrkeforholdet mellem Palæstina og Israel vil med en anerkendelse af Palæstina blive mere balanceret, hvilket kan være med til at fremme visionen om en tostatsløsning som en varig løsning i Israel-Palæstina-konflikten. En anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat vil give mulighed for at udnytte det juridiske og principielle grundlag, der allerede ligger i FN's resolutioner. Danmark bør gennem EU og FN være med til at presse på for en anerkendelse, der vil kunne skabe bedre balance i forholdet mellem Palæstina og Israel.

En anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat vil uden tvivl være i forlængelse af Sikkerhedsrådets centrale resolutioner, herunder 242 og 1397 (Sikkerhedsrådets resolution 1397: »The situation in the Middle East, including the Palestinian question« af 12. marts 2002) og følge princippet om folkenes ret til selvbestemmelse samt generalforsamlingsresolution 181 (FN's Generalforsamlings resolution 181: »Future Government of Palestine«).

Palæstina er i færd med en normalisering af forholdet til FN og har ansøgt om medlemskab af flere af FN's organisationer. Senest er Palæstina blevet optaget i UNESCO. Afstemningen om optagelse i UNESCO viste, at EU er på vej mod anerkendelse af Palæstina. 11 EU-lande stemte for, 5 imod, og 11 afstod – heriblandt Danmark. Ved afstemningen om opgraderingen af Palæstinas status i FN den 29. november 2012 skete det med et overældende flertal. Således stemte 138 medlemslande for, 9 stemte imod og 41 stemte blankt. Mindst 17 europæiske medlemslande stemte for den

palæstinensiske opgradering, heriblandt Østrig, Frankrig, Italien, Norge, Spanien og Danmark. Storbritannien og Tyskland valgte at undlade at stemme, og kun Tjekkiet stemte imod. Afstemningen viser med al tydelighed, at tiden er moden, til at Danmark går foran og anerkender Palæstina som en selvstændig stat.

Palæstinas grænser er uafklarede og et led i fredsforhandlingerne. Anerkendelsen skal derfor umiddelbart gælde det territorium, som er defineret af grænserne fra før 6-dageskrigen i 1967, dvs. et territorium omfattende Vestbredden inklusive Østjerusalem og Gazastriben med tilhørende kystområde.

Over 100 lande har anerkendt Palæstina som stat – senest Island. Tidligere har Tjekkiet, Ungarn, Malta og Polen også formelt anerkendt en palæstinensisk stat, og det samme har både Brasilien og Argentina, selv om de to lande har tætte økonomiske kontakter med Israel.

Forslagsstillerne mener, at det er et vigtigt skridt, at palæstinenserne får anerkendt deres stat. Danmark bør derfor følge Islands eksempel for at støtte udviklingen hen mod et selvstændigt Israel og et selvstændigt Palæstina, der kan eksistere som ligeværdige og fredelige naboer. Endvidere er anerkendelse en naturlig forlængelse af, at Danmark i foråret på linje med flere vestlige lande, heriblandt Norge, Island, Storbritannien, Frankrig og Spanien, opgraderede de palæstinensiske diplomatiske forbindelser til enten missioneller ambassadestatus, og den seneste opgradering af Palæstinas status i FN.

Både Verdensbanken, IMF og EU anerkender palæstinenserens store arbejde for at blive klar til at styre deres egen stat i form af Salam Fayyads 2-årsplan fra 2009. Palæstina har arbejdet hårdt for at opbygge en offentlig administration og er nu klar til at være egen stat, hvilket senest er bekræftet i en FN-rapport fra foråret 2011 (DIIS Policy Briefing, Mødemødet september 2011, »Palæstinenserens FN-strategi og vejen til en palæstinensisk stat«, side 2, og »Palestinian Authority largely ready to govern, UN says«, www.bbc.co.uk, den 12. april 2012).

Den danske regering skal derfor anerkende Palæstina som selvstændig stat. I den forbindelse bør den danske regering også i EU arbejde aktivt for en fælles anerkendelse af Palæstina.

Skriftlig fremsættelse

Christian Juhl (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat.

(Beslutningsforslag nr. B 52)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.